

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **3277**

(21) Numer zgłoszenia: **464**

(22) Data zgłoszenia: **10.12.2001**

(51) Klasyfikacja:
13-03

(54)

Łącznik elektryczny

(30) Pierwszeństwo:

12.06.2001 (IT)

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

30.11.2003 WUP 11/2003

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

INARCA S.p.A., Vigodarzere, (IT)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Piovesan Gianni, Cadoneghe, (IT)

PL 3277

Rp 3277
13-03

INARCA S.p.A.

Vigodarzere, Włochy

Twórca wzoru przemysłowego:

Gianni PIOVESAN

Łącznik elektryczny

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa
od dnia 10 grudnia 2001r.

Pierwszeństwo: 12 czerwca 2001r., Włochy

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest łącznik elektryczny.

W odniesieniu do znanych tego rodzaju, zbliżonych postaciowo wytworów, łącznik elektryczny do linii elektroenergetycznych i sterowniczych, a zwłaszcza do komutatorów czy regulatorów, wyróżnia się nową postacią przejawiającą się w kształcie, układzie linii i właściwościach powierzchni.

Wzór łącznika elektrycznego jest uwidoczniiony na rysunku, na którym przedstawiono widoki czterech odmian

łącznika elektrycznego, przy czym fig. 1 przedstawia pierwszą odmianę łącznika elektrycznego w widoku perspektywicznym z góry i z przodu, fig. 2 - pierwszą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z jednego boku, a fig. 3 - pierwszą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z góry, fig. 4 - drugą odmianę łącznika elektrycznego w widoku perspektywicznym z góry i z przodu, fig. 5 - drugą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z jednego boku, a fig. 6 - drugą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z góry, fig. 7 przedstawia trzecią odmianę łącznika elektrycznego w widoku perspektywicznym z góry i z jednego boku, fig. 8 - trzecią odmianę łącznika elektrycznego w widoku z jednego boku, a fig. 9 - trzecią odmianę łącznika elektrycznego w widoku z góry, fig. 10 - czwartą odmianę łącznika elektrycznego w widoku perspektywicznym z jednego boku i z dołu, fig. 11 - czwartą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z jednego boku, a fig. 12 - czwartą odmianę łącznika elektrycznego w widoku z góry.

Łącznik elektryczny w pierwszej odmianie, według wzoru, charakteryzuje się tym, że ma prostopadłościenną podstawę o zaokrąglonych krawędziach bocznych, odchodzące od podstawy prostopadle ku górze dwie prostokątne płaskie płytki oraz ma umieszczone centralnie na powierzchni górnej podstawy na jej walcowym występie odchodzące od niej prostopadle ku górze prostokątne rury ukształtowane w dwóch zazębiających się zestawach zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Górna powierzchnia podstawy ma kształt zbliżony do kwadratu.

Płytki są ułożone wzdłuż krawędzi podstawy od przodu, każda jest regularnie ścięta u góry i ma od przodu w pobliżu swojego górnego końca centralny okrągły zarys. Pierwszy zestaw rur ma siedem rur z ich górnymi końcami w równej odległości od podstawy. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury pierwszego zestawu rur stykają się z podstawą i mają od strony wewnętrznej wzdłużne podcięcia rozciągające się od podstawy do ponad połowy wysokości rur z utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Drugi zestaw rur ma pięć rur stykających się ich dolnymi końcami z podstawą. Skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury rozciągają się na tą samą wysokość, co rury pierwszego zestawu rur, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Pozostałe dwie rury drugiego zestawu rur ukształtowane są pomiędzy rurami skrajnymi i rozciągają się na wysokość zbliżoną do wysokości wewnętrznego otworu pierwszego zestawu rur, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 1-3.

Łącznik elektryczny w drugiej odmianie, według wzoru, charakteryzuje się tym, że ma prostokątne rury ukształtowane w dwóch zazębiających się zestawach zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Pierwszy zestaw rur ma siedem rur z ich górnymi końcami w równej odległości od spodu

łącznika elektrycznego. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury pierwszego zestawu rur rozciągają się na pełnej wysokości drugiej odmiany łącznika elektrycznego i mają wzdłużne podcięcia rozciągające się od spodu do ponad połowy ich wysokości utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Drugi zestaw rur ma pięć rur, przy czym skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury mają tą samą wysokość, co rury pierwszego zestawu rur, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Pozostałe dwie rury drugiego zestawu ukształtowane są pomiędzy rurami skrajnymi i mają wysokość zbliżoną do wysokości otworu wewnętrznego pierwszego zestawu rur, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 4-6.

Łącznik elektryczny w trzeciej odmianie, według wzoru, charakteryzuje się tym, że ma siedem prostokątnych rur z ich górnymi końcami w równej odległości od spodu łącznika elektrycznego i ukształtowanych z utworzeniem zestawu zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury zestawu rur rozciągają się na pełnej wysokości łącznika

elektrycznego, mają od strony wewnętrznej wzdłużne podcięcia rozciągające się od spodu do ponad połowy wysokości rur z utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 7-9.

Łącznik elektryczny w czwartej odmianie, według wzoru, charakteryzuje się tym, że ma pięć prostokątnych rur ukształtowanych z utworzeniem zestawu zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury mają tą samą wysokość, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Rura zewnętrzna od strony jednego boku ma wzdłużne podcięcie rozciągające się od spodu do wysokości zbliżonej do wysokości ukształtowanych pomiędzy rurami skrajnymi łącznika elektrycznego pozostałych dwóch rur, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 10-12.

Cechami istotnymi pierwszej odmiany łącznika elektrycznego jest to, że ma prostopadłościenną podstawę o zaokrąglonych krawędziach bocznych, odchodzące od podstawy prostopadle ku górze dwie prostokątne płaskie płytki oraz ma umieszczone centralnie na powierzchni górnej podstawy na jej walcowym występie odchodzące od niej prostopadle ku górze prostokątne rury ukształtowane w dwóch zazębiających się zestawach zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Górna powierzchnia podstawy ma kształt zbliżony do kwadratu. Płytki są ułożone wzdłuż krawędzi podstawy od przodu, każda

jest regularnie ścięta u góry i ma od przodu w pobliżu swojego górnego końca centralny okrągły zarys. Pierwszy zestaw rur ma siedem rur z ich górnymi końcami w równej odległości od podstawy. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury pierwszego zestawu rur stykają się z podstawą i mają od strony wewnętrznej wzdłużne podcięcia rozciągające się od podstawy do ponad połowy wysokości rur z utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Drugi zestaw rur ma pięć rur stykających się ich dolnymi końcami z podstawą. Skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury rozciągają się na tą samą wysokość, co rury pierwszego zestawu rur, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Pozostałe dwie rury drugiego zestawu rur ukształtowane są pomiędzy rurami skrajnymi i rozciągają się na wysokość zbliżoną do wysokości wewnętrznego otworu pierwszego zestawu rur, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 1-3.

Cechami istotnymi drugiej odmiany łącznika elektrycznego jest to, że ma prostokątne rury ukształtowane w dwóch ząbających się zestawach zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Pierwszy zestaw rur ma siedem rur z ich górnymi końcami w równej odległości od spodu łącznika elektrycznego. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za

drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury pierwszego zestawu rur rozciągają się na pełnej wysokości drugiej odmiany łącznika elektrycznego i mają wzdłużne podcięcia rozciągające się od spodu do ponad połowy ich wysokości utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Drugi zestaw rur ma pięć rur, przy czym skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury mają tą samą wysokość, co rury pierwszego zestawu rur, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Pozostałe dwie rury drugiego zestawu ukształtowane są pomiędzy rurami skrajnymi i mają wysokość zbliżoną do wysokości otworu wewnętrznego pierwszego zestawu rur, jak uwidoczniło na załączonym rysunku, fig. 4-6.

Cechami istotnymi trzeciej odmiany łącznika elektrycznego jest to, że ma siedem prostokątnych rur z ich górnymi końcami w równej odległości od spodu łącznika elektrycznego i ukształtowanych z utworzeniem zestawu zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Pięć rur jest ukształtowanych w linii jedna za drugą, przy czym przedostatnia z nich ma ścięty jeden bok, a od przeciwległego mu boku odchodzą prostopadle dwie kolejne rury. Trzy skrajne rury zestawu rur rozciągają się na pełnej wysokości łącznika elektrycznego, mają od strony wewnętrznej wzdłużne podcięcia rozciągające się od spodu do ponad połowy wysokości rur z

utworzeniem wewnętrznego otworu oraz mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 7-9.

Cechami istotnymi czwartej odmiany łącznika elektrycznego jest to, że ma pięć prostokątnych rur ukształtowanych z utworzeniem zestawu zespolonych rur o wspólnych ścianach działowych. Skrajna od przodu rura i dwie, ukształtowane z przesunięciem jedna za drugą, skrajne od tyłu rury mają tą samą wysokość, mają zaokrąglone krawędzie boczne, a wewnątrz wiele elementów i zarysów. Rura zewnętrzna od strony jednego boku ma wzdłużne podcięcie rozciągające się od spodu do wysokości zbliżonej do wysokości ukształtowanych pomiędzy rurami skrajnymi łącznika elektrycznego pozostałych dwóch rur, jak uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 10-12.

INARCA S.p.A.

Pełnomocnik:

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370

mgr inż. Elżbieta Słomczyńska
rzecznik patentowy

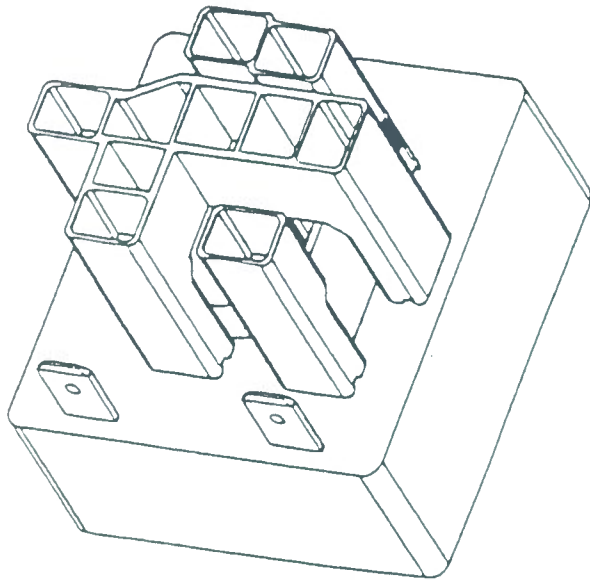

Fig. 1

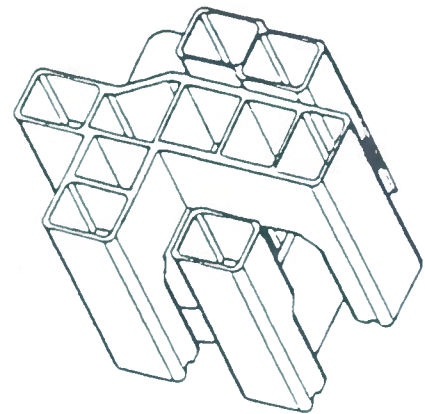

Fig. 4

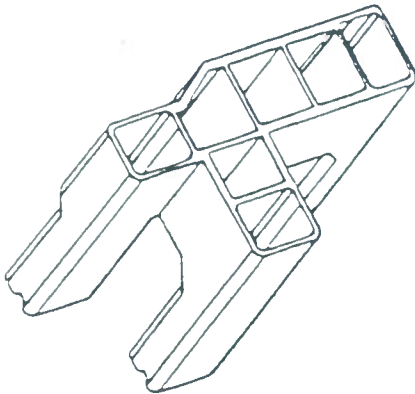

Fig. 7

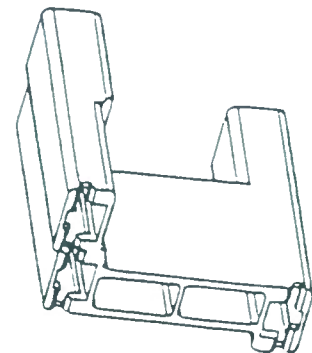

Fig. 10

INARCA S.p.A.
Pełnomocnik:

mgr inż. Elżbieta Siomczyńska
rzecznik patentowy

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370

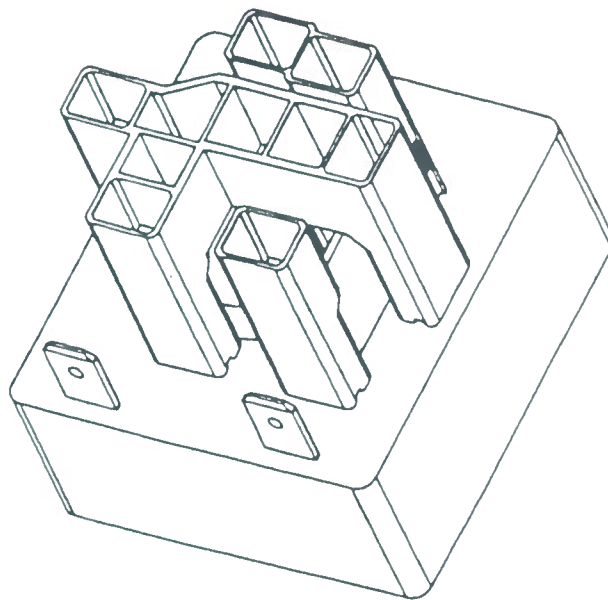

Fig. 1

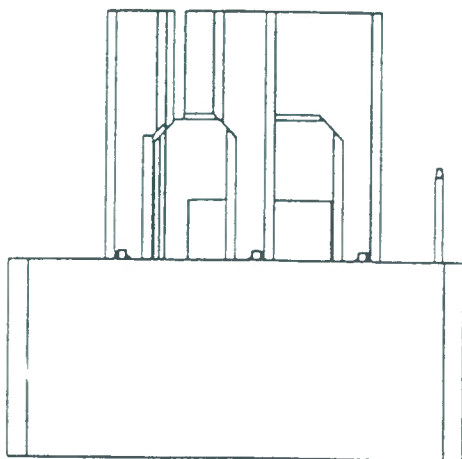

Fig. 2

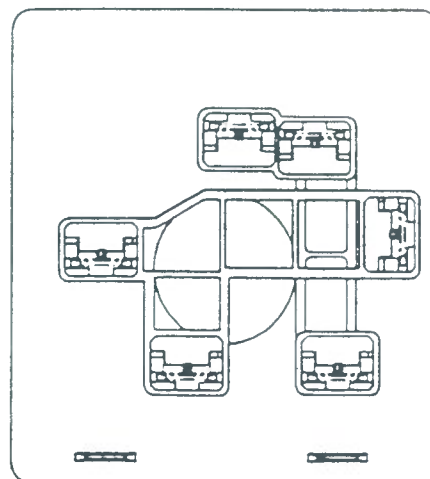

Fig. 3

INARCA S.p.A.
Pełnomocnik:

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370

mgr inż. Elżbieta Stomczyńska
rzecznik patentowy

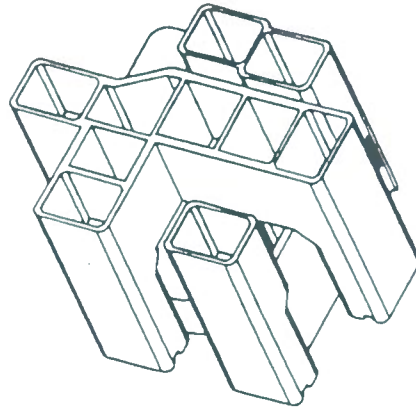

Fig. 4

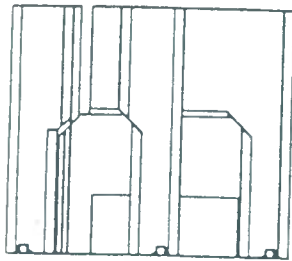

Fig. 5

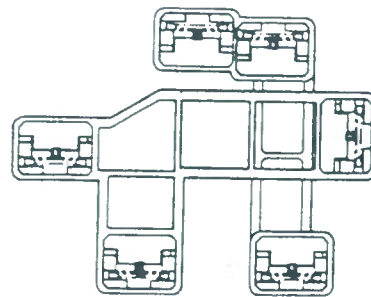

Fig. 6

INARCA S.p.A.

Pełnomocnik:

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chalubińskiego 8
REGON 011891370

mgr inż. Elżbieta Siomczyńska
rzecznik patentowy

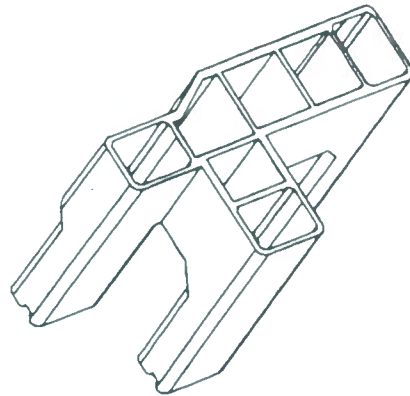

Fig. 7

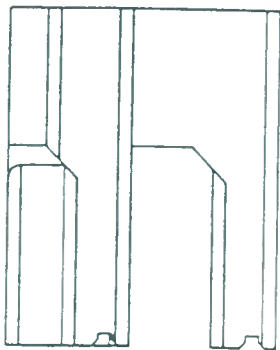

Fig. 8

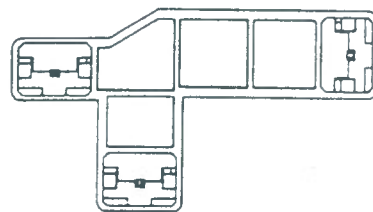

Fig. 9

INARCA S.p.A.

Pełnomocnik:

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370

mgr inż. Elżbieta Stomorska
rzecznik patentowy

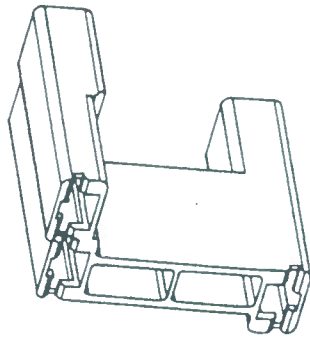

Fig. 10

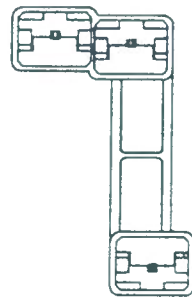

Fig. 12

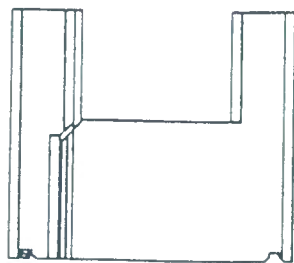

Fig. 11

INARCA S.p.A.

Pełnomocnik:

mgr inż. Elżbieta Stomczyńska
rzecznik patentowy

POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370